

føre, enten at de paagældende Districter bleve overbeholdte, eller at der indtraadte skadelige følger; jeg troer, at man maa oppebie den Tid, da Administrationen anseer Diebliffet for at være kommet til, at disse Tilflugt kunne bortfalde, og, da alle disse Tilflugt kun ere tilstaaede midlertidigt, vil den Tid forhaabentlig ogsaa snart kunne komme, hvor de kunne inddrages. Forsaavidt den ærede Ordfører meget har urgeret paa den Regel, at Ministeriet, naar en Sag forelaa for Rigsdagen, skulde fremkomme med alle de fornødne Oplysninger, maa jeg dog bemærke, at denne Regel, dersom den skulde gjenføres til sin yderste Strengthed, meget vilde vanskeliggjøre den Hurtighed i Fremleggelsen af Sager, som fra andre Sider meget ofte stilles som Fordring til Ministeriet; dette er navnlig Tilfældet med Sagen om Stattesamendragningen. Det var en Foranstaltning, der i lang Tid havde været anseet for paastrængende nødvendig, og det var fra flere Sider altid blevet udhævet som ønskeligt, at den fremlagdes saa hurtigt som muligt; skulde den nu være bleven opholdt, fordi den stod i Forbindelse med en anden Sag, som nødvendigt udfordrede lang Tid, og som dog kun var af ringe Indflydelse paa Hovedsagen? Den Regel kan jeg virkelig ikke anerkjende skulde bestandigt overholdes, uden at det i alt Fald vilde medføre en meget væsentlig Standsning i Lovgivningsarbejdernes Fremme. Jeg skal derefter gaae over til at berøre Dommerkornet, forsaavidt de Ottringer, der desangaaende ere faldne efter hvad jeg sidst bemærkede, give mig Anledning til derom at fremsætte adskillige Ottringer. Naar der af den ærede Rigsdagsmand for Hjørring Amts 2den Valgkreds (Sørensen) er stillet det Spørgsmaal til mig, om Erstatningen skulde angaae Alt, hvad Dommerne oppebare af Korn, enten det skeer med Rette eller med Urette, saa troer jeg vist, at man kan gaae ud fra den Forudsætning, at jeg bestræber mig for at udfinde det Quantum Dommerkorn, som betales med Rette, men dette er ikke saa ganske lige en Sag at gaae til; det er en ganske foreløbig Calculus over Gaardenes Antal over 6 Eder Hartkorn og under 6 Eder Hartkorn, som har dannet Grundlaget for den Beregning, der er lagt til Grund fra Finantsministeriets Side.

Man havde ikke ganske nøiagtige Angivelser over disse Gaardes Antal; thi i de statistiske Tabelværker findes kun Antallet af Gaarde paa 8 Eder og over 4 Eder Hartkorn; derimod er der ikke taget Hensyn netop til Størrelsen af 6 Eder Hartkorn, men det var ved en calculatorisk Beregning, at man havde udfundet et saadant Antal Gaarde, at, naar der beregnedes respective 1 eller $\frac{1}{2}$ Skp. Byg for hver, vilde der udbringes et Quantum, som kunde erstattes med en Priis af 15,000 Rbd. Men jeg maa dog tillade mig herved at bemærke, at der i dette Forhold kan skee ikke uvæsentlige Modificationer i Medhold af selve Lovgivningen; thi for det Første kan der i Overensstemmelse med selve Loven i flere Jurisdictioner — og det er ogsaa Tilfældet — betales 2 Skp. Korn af hver Gaard over 6 Eder Hartkorn, idet der betales 1 Skp. Dommerkorn og 1 Skp. Skriverkorn, hvilket er ganske lovligt, og for det Andet er der i Medhold af Forordningen af 25de Juli 1810 § 8 og Cancellieskrivelse af 4de Februar 1832 ikke saa Tilfælde, hvor en Gaards Hartkorn ved Udskyning er bleven under 6 Eder, og hvor der dog vedbliver at svares 1 Skp. Byg; men dertil kommer, at der i alt Fald ved enkelte allerhøieste Resolutioner er blevet givet særegen Hjemmel for en anden Indflydelsesmaade, saa at det ikke er muligt ad denne almindelige Vej at komme til et ganske bestemt Resultat. Man maa i ethvert enkelt Tilfælde undersøge, hvormeget der med Rette tilkommer hver Retsbetjent, og herom har jeg allerede for længere Tid siden begyndt at anstille nærmere Forhandlinger. Naar det forøvrigt er blevet anført som en anbefalingsgrund for Udvalgets Indstilling under Nr. 17, at man derved har villet give mig en Opfordring til snarest muligt at fremme et Forslag om, at Dommerne skulde stilles paa visse Indtægter, og at man har meent, at det var en Sag, hvorefter Dommerstanden selv længtes, saa kan jeg ikke nægte, at den Opfordring, som man har troet at ville give mig ved dette Forslag, netop har virket i en modsat Retning, thi jeg kan ikke Andet end vedblive den Formening, at der ved Antagelsen af dette Forslag bliver givet et klart Beviis for, at man ikke vil tilstaae Dommerstanden et Æqui-